

224.06.IL

Biroul solutionare contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a fost sesizat de Activitatea de Control Fiscal prin adresa nr./21.09.2006,cu privire la contestatia formulata de S.C. A

Contestatia a fost formulata impotriva masurilor dispuse prin **Decizia de impunere nr./14.08.2006 privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala , emisa de Activitatea de Control Fiscal prin care s-au stabilit obligatii fiscale in suma de lei ce reprezinta :**

-T.V.A.= lei;

-Majorari de intirziere= lei;

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut la art. 177 din O.G. nr. 92/2003 (R)(A) privind Codul de procedura fiscala.

Directia Generala a Finantelor Publice Ialomita prin biroul solutionarea contestatiilor, constatind ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 175 si art. 179 din O.G. nr. 92/2003 (R)(A) privind Codul de procedura fiscala, este competenta sa solutioneze prezenta contestatie.

I.-S.C. A contesta masurile dispuse prin Decizia de impunere nr./14.08.2006 si Raportul de inspectie fiscala nr. /14.08.2006 prin care s-a stabilit in sarcina societatii urmatoarele obligatii fiscale:

-T.V.A. = lei;

-majorari= lei;

Suma reprezentind T.V.A. de plata suplimentar , reprezinta in opinia organului de control T.V.A. de plata aferenta perioadei supuse verificarii , respectiv 01.10.2005 -30.06.2006 , societatea declarind la organul fiscal T.V.A. o valoare negativa de lei diferenta in suma de lei datorindu-se faptului ca societatea deduce in mod gresit in opinia organului fiscal, in totalitate T.V.A aferenta facturilor de cumparare de la anumiti furnizori cu care societatea are incheiate contracte de cumparare cu plata la termene scadente.

Contestatoarea apreciaza masurile dispuse prin Raportul de inspectie fiscala si Decizia de impunere , nelegale si netemeinice din urmatoarele considerente de fapt si de drept:

Contractele cu furnizorii la care se face referire in Raportul de inspectie fiscala sunt numite in actul administrativ "contracte de cumparare la termene scadente ".

In Legea nr. 571/2002 , republicata cu modificarile si completarile ulterioare , act normativ care sta la baza legala a constatarii fiscale, nu exista nici un fel de prevedere referitoare la un astfel de tip de contracte si/sau livrari de bunuri aferente unui astfel de tip de contracte.

Prevederile din actul normativ precizat care indica un tratament special , in cazul T.V.A. sunt " contractele care prevad ca plata se efectueaza in rate ".

Livrarea bunurilor aferente contractelor cu furnizorii la care face referire in raportul de inspectie fiscala, genereaza obligatii de plata din partea cumparatorului cu o singura data de plata maximala pentru fiecare factura aferenta contractelor.

Din cele prezentate contestatoarea sustine ca contractele incheiate cu furnizorii indicati in Raportul de inspectie fiscala nu pot fi incadrate la definitia reglementata de art. 128 pct.3 lit.a din Codul Fiscal, conceptul de scadenta neputind fi confundat cu notiunea rata si pe cale de consecinta dispozitiile Legii nr. 571/2003 cu privire la "contractele care prevad ca plata se efectueaza in rate " nu sunt aplicabile raporturilor fundamentale instituite intre parti atestate de contractele comerciale enumerate de raportul de inspectie fiscala.

Dispozitiile legale privind dreptul de deducere a T.V.A. -aplicabile

raporturilor juridice între S.C. A și partenerii contractuali menționați în Raportul de inspecție fiscală sunt reglementate de art. 145 pct.3 lit.a din Legea nr. 571/2003, republicată, care stipulează: "Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca platitor de taxă pe valoare adăugată are dreptul să deducă:

a)-taxa pe valoare adăugată datorată sau achitată aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate(...)"

Contestatoarea depune la dosarul contestației adresa nr./24.08.2006 și adresa nr./24.08.2006 unde se specifică voința reală a părților la data încheierii contractelor comerciale în cauză, în sensul neincadrării acestor contracte în categoria celor cu plată în rate, precizând în respectivele adrese faptul că au procedat la colectarea 100% din valoarea T.V.A. pentru fiecare factură emisă.

De asemenea precizează că admiterea faptului că o parte contractantă colectează 100% T.V.A. pentru fiecare factură emisă iar celelalte părți i se interzice deducerea aceleiași valori, include o stare de dublă taxare a T.V.A. și din punct de vedere al cumpărătorului și al vânzătorului, încalcându-se astfel prevederile legale fiscale dispuse de actul normativ care stă la baza controlului efectuat.

În susținerea argumentelor expuse anterior invocă dispozițiile art. 969 Cod civil care stipulează: "Convențiile legal făcute cu putere de lege între părțile contractante" conținutul acestora fiind opozabil față de terți, conform înțelegerii și interpretării convenite de părți.

Cu privire la majorările în sumă de lei calculate de organele fiscale pentru plată cu întârziere a sumelor datorate bugetului, face mențiunea că în anexa 4 la care se face trimitere în Raportul de inspecție fiscală pentru justificarea acestor sume, nu se menționează proveniența sau natura taxelor din care decurg respectivele sume accesorii.

Din considerentele prezentate în conținutul contestației măsurile dispuse prin Raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere le consideră ca nelegale și netemeinice, solicitând anularea acestora.

II.-Activitatea de Control Fiscal față de cele arătate mai sus de contestatoare și din analiza Raportului de inspecție fiscală și a anexelor de la raport a rezultat:

-T.V.A. în sumă de lei stabilită suplimentar de plată la buget se regăsește în diferența totală de T.V.A. constatată la verificare în sumă de lei din care lei reprezintă T.V.A. respinsă la rambursare.

Diferența în sumă de lei constatată de organul fiscal reprezintă T.V.A. pe care agentul economic și-a dedus-o în mod nelegal și este aferentă facturilor de achiziții de produse chimice emise de S.C. K., S.C. C și S.C. K & N E.

Tranzacțiile comerciale dintre S.C. A și furnizorii menționați au la baza contractele nr. /01.02.2006, nr./22.02.2006 și nr. /5.04.2006.

Aceste contracte au diferite termene scadente de plată și nu au fost asimilate de organul fiscal cu contractele de vânzare-cumpărare cu plată în rate la care exigibilitatea T.V.A. intervine la data termenului scadent de plată, data când societatea era în drept să-și deducă T.V.A.

Termenul legal avut în vedere de organul fiscal este art. 145 al.1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal unde se stipulează: "**Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care T.V.A. deductibilă devine exigibilă**" și art. 135 al(3) din aceeași lege care prevede: "**în cazul livrării de bunuri cu plată în rate între persoanele stabilite în țară ....T.V.A. devine exigibilă la fiecare din datele specificate în contract pentru plată ratelor ....**".

Termenele scadente de plată pentru fiecare factură în parte sunt evidențiate în

anexele intocmite pe fiecare furnizor si au la baza termenele scadente prevazute in contractele mentionate mai sus.

Organul de inspectie fiscala considera ca a procedat corect si legal si ca sumele de lei reprezentind T.V.A. de plata la buget si lei reprezentind majorari de intirziere T.V.A. sunt bune de plata la bugetul statului.

De asemenea suma de lei reprezentind T.V.A. respinsa la rambursare a fost corect si legal determinata de organul fiscal.

Fata de cele mentionate organul de inspectie fiscala propune respingerea in totalitate a sumelor contestate.

III.-Luind in considerare constatarile organului de control ,motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative invocate de contestatoare si organele de control se retin urmatoarele :

Cauza supusa solutionarii este de a stabili daca taxa pe valoare adaugata aferenta facturilor de cumparare de la anumiti furnizori au drept de deducere in conditiile in care societatea are incheiate cu acestea contracte de vnzare-cumparare cu plata la termene scadente.

S.C. A pentru intreaga perioada verificata respectiv 01.10.2005 -30.06.2006 , declara la organul fiscal T.V.A. in suma negativa de lei RON . Organul de inspectie fiscala stabileste T.V.A. de plata suma de lei RON.

Diferenta in suma de lei provine din deducerea in totalitate a T.V.A. -aferenta facturilor de cumparare de la diversi furnizori avind incheiate contracte de cumparare cu plata la termene scadente astfel :

-contracte de vnzare cumparare nr./22.02.2006 incheiat cu C cu urmatoarele termene :

- 16% avans - inainte de fiecare livrare;
- 34% - nu mai tirziu de 30.10.2006;
- 40% -nu mai tirziu de 30.11.2006 ;
- 10% -nu mai tirziu de 15.12.2006.

-Contractul de vnzare cumparare nr. din 20.02.2006 S.C. K& N E

15 septembrie 2006

40% - 15 octombrie 2006;

20% -15 noiembrie 2006.

Contractul de custodie nr./1.02.2006 - S.C. K cu urmatoarele termene :

- 30% -in maximum 10 zile de la primirea facturilor;
- 40% -nu mai tirziu de 15 septembrie 2006;
- 30% -nu mai tirziu de 15 noiembrie 2006.

In baza prevederilor 135 al(3) din Legea nr. 571/2003 (A) organul fiscal nu a admis la deducere sumele aflate in contractele cu plata la termenele scadente.

Societatea si-a dedus in totalitate taxa pe valoare adaugata din facturile emise de aceste societati , desi dreptul de deducere, conform art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu completarile si modificarile ulterioare este la termenele scadente conform contractelor.

Organul de solutionarea contestatiilor constata ca aceste contracte incheiate cu societatile susmentionate au diferite termene scadente de plata fiind asimilate cu contractele de vnzare-cumparare cu plata in rate ,societatea incalcind prevederile art. 145 al(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal unde se stipuleaza :**"Dreptul de deducere ia nastere in momentul in care taxa pe valoare adaugata deductibila devine exigibila."**

De asemenea art. 135 al(3) din Legea nr.571/2003 prevede :**"in cazul livrării de bunuri cu plata in rate intre persoanele stabilite in tara al operatiunilor de leasing intern , de inchiriere, de concesiune sau de arendare de bunuri, taxa pe valoare adaugata devine exigibila la fiecare din datele specificate in contract pentru plata ratelor, respectiv a chiriei , redeventei sau arendeii.**

In cazul incasarii de avansuri fata de data prevazuta in contract , taxa pe valoare adaugata devine exigibila la data incasarii avansului "

In concluzie societatea are drept de deducere a taxei pe valoare adaugata a facturilor neadmise la deducere pe perioada controlata, conform termenelor scadente din contracte.

In contextul acestor dispozitii legale se retine ca masura dispusa de organul de inspectie fiscala cu privire la stabilirea dreptului de deducere a T.V.A. este intemeiata legal.

Pentru argumentele prezentate , urmeaza ca cererea formulata de petenta cu privire la suma de lei reprezinta T.V.A. sa fie respinsa ca neintemeiata legal.

In ceea ce priveste contestarea sumei de lei reprezentind majorari de intirziere aferente debitului contestat reprezentind taxa pe valoare adaugata in suma de lei, organul de solutionarea contestatiei retine ca stabilirea acestora in sarcina petentei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul .

Intrucit in sarcina societatii au fost retinute ca fiind datorat debitul de natura taxei pe valoare adaugata, aceasta datoreaza si majorarile de intirziere calculate de inspectorii fiscali.

Cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art. 115 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala ®(A) care precizeaza :Al(1):**"pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobinzi si penalitati de intirziere "**

Organul de solutionarea contestatiei retine ca in cazul in care orice suma reprezentind o obligatie fiscala nu este platita la data stabilita prin actele normative, contribuabilul este obligat sa plateasca si sumele accesorii debitului pentru perioada cuprinsa intre termenul de plata prevazut de lege si data la care obligatia fiscala este achitata.

Urmare celor mentionate mai sus si acest capat de cerere urmeaza a fi respins ca neintemeiat.

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul art.135 al(3), art.145 al(1) din Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, art. 115 al(1), din O.G. nr. 92/2003(R)(A) privind Codul de procedura fiscala, coroborate cu art.175 , 180 si art. 186 al (1) din O.G. nr. 92/2003(R)(A) privind Codul de procedura fiscala.

Directorul Executiv al Directiei Generale a Finantelor Publice a judetului

D E C I D E :

Art.1.-Respingerea in totalitate a contestatiei pentru suma de RON reprezentind:

-T.V.A. = lei;

-Majorari de intirziere = lei;

Art.2.- Prezenta decizie poate fi atacata in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul .

DIRECTOR EXECUTIV ,

SEF BIROU CONTESTATII